

Program Salhus kirke 14.11.21 kl.18 - SONGEN VAKNAR med Hardangerkoret & Prots

1. *Kärlekens tid*
2. *Den fyste song - solo Eirin*
3. *Vilar glad*
4. *Abide - solo Prots/Eirin*
5. *Jeg kom til landet - Eirin*
6. *Liten sommersang*
7. *Blåmann - (allsang)*
8. *Laudate (allsang)*
9. *Deg være ære (allsang)*
10. **Solo Eirin**
11. *Ein fin liten blome (allsang)*
12. *Bred dina (allsang)*
13. *Walk in the light solo Prots*
14. *Just a closer solo Eirin*
15. *I surrender solo Eirin*

Programmet vert henta frå
denne repertoarlista.

Den fyrste song Tekst: Per Sivle mel. : Lars Sørås

Alle: **Den fyrste song eg høyra fekk var mor sin song ved vogga. Dei mjuke ord til hjarta gjekk dei kunne gråten stogga.**

Kor: **Dei sulla meg så underleg så stilt og mjukt te sova dei synte meg ein fager veg opp frå vår vesle stova**

Alle: **Den vegen ser eg enno tidt når eg får auga kvila,
der stend ein engel smiler blidt som berre ei kan smila**

**Og når eg sliten trøytmar av i strid mot alt som veilar,
eg høy-rer stilt frå mor si grav den song som all ting heilar**

Ein fin liten blome i skogen eg ser Ukjent svensk frå1890 Anders Hovden 1927 svensk folketone / M: Bjørn Eidsvåg 1969

Alle: **Ein fin liten blome i skogen eg ser, i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter. Han står der så liten og blyg.**

Herrer: **Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd der skuggane tyngja deg må?**

Damer: **Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd, til ringaste blom vil han sjå.**

Herrer: **Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå, der folk kunne skoda på deg?**

Damer: **Å nei, eg trivst best mellom ringe og små, eg føddest til skogblome, eg.**

Herrer: **Ein dag vil den stormande vinter deg nå, då vert det vel dødsdagen din.**

Damer: **Då kviler eg lunt og har snøkåpa på, til vårsola kysser mitt kinn.**

Alle: **Eit bod frå min Herre du blome meg ber: om einsleg eg vert på min veg,
så veit eg at Herren vil vera meg nær, Gud Fader, han vernar òg
meg. :/:**

Program Salhus kirke 14.11.21 kl.18 - SONGEN VAKNAR med Hardangerkoret & Prots

Deg være ære Herre over dødens makt! mel. G.Fr.Händel Tekst: A.Fjeldberg

Alle: **Deg være ære, Herre over dødens makt ! Evig skal døden være Kristus underlagt. Lyset fyller haven, se en engel kom, åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom ! Refr.Alle: Deg være ære, Herre over dødens makt ! Evig skal døden være Kristus underlagt.**

Damer: **Se, Herren lever ! Salige morgenstund ! Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn. Jubelropet runger ; Frelseren er her ! Pris han, alle tunger, Kristus Herre er ! Refr.Alle: Deg være ære, Herre over dødens makt ! Evig skal døden være Kristus underlagt.**

Herrer: **Frykt ikke mere ! Evig er han med. Troens øye ser det ; Han gir liv og fred. Kristi navn er ære, seier er hans vei. Evig skal han regjere, aldri frykter jeg. Refr.Alle: Deg være ære, Herre over dødens makt ! Evig skal døden være Kristus underlagt.**

Bred dina vida vingar Lina Sandell 1860 Svensk folkemelodi

Mannsstemmene i publikum + mannsstemmene i kora:

Bred dina vida vingar, o Jesus, över mig, och låt mig stilla vila i ve och väl hos dig. Alle: Bliv du mitt alt i alla min visdom och mitt råd, och låt mig alla dagar få leva blott av nåd.

Alle damestemmer : **Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod. Giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god Alle: Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små, och låt i frid oss åter till nattens vila gå.**

Alle: (med lukket munn) « m-m-m-m....»

LAUDATE (Sal 117, Jacques Berthier 1978)

:/: Laudate omnes gentes, laudate Dominum.:/:/: Syng lovsong, heile jorda, syng lovsong for vår Gud :/:

Blåmann, Blåmann, bukken min, tenk på vesle guten din! Bjørnen med sin lodne fell kan deg taka seint i kveld.

Gamle Lykle, moder di, seint kom heim med bjølla si. Så ikring seg ho mund' sjå liksom der var fare på.

Det såg ut som der var naud, kanskje no du ligger daud. Tidt du dansa kringom meg, mangt eg rødde då med deg.

Når eg låg som blind og dauv, grov du på meg med di klauv; ja, du ville vekkja meg opp til leiken din med deg.

Du var sprek og glad og god, all mi ros du vel forstod. Tidt du veit eg sa til deg: «Han veit meir enn mata seg.»

Blåmann, Blåmann, svar meg no, mekra med ditt kjende ljod!

Ikkje enno, Blåmann min, må du døy frå guten din. (Aasmund Olavsson Vinje/Anne Haavie)